

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De ca[e]remonijs, quae peracto Baptismo seruantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

supplicem eius petitionem, qui se baptizari postulat, ostendit (cum prostrati humi olim baptismum peterent) tum significatio est sanctę humilitatis, quę Christianus prosteri debet.

Tum sacerdos vnā cum eo, qui baptizandus est, aut si infans, cum compatre, commatreve dicit symbolum Apostolorum, & orationem Dominicam. Quę res indicat fidei professionem, quam christianum publicē prestare oportet.

De ceremonijs, quę cum ad Baptismi fontem ventum est, adhibentur.

SED cum iam Baptismum administrari oportet, querit Parochus ab eo, qui baptizandus est, num baptizari velit: quo quidem per se, vel eius nomine patrino annuente, statim de fide orthodoxa ab eo querit trina interrogatione, vt tres sunt in diuinitate personę. Id verō fit, vt sciamus, primū sine recta fide Baptismum nihil ad æternam salutem prodesse: Nam [qui crediderit, & baptizatus fuerit, hic saluus erit: qui verō non crediderit, condemnabitur.] deinde, hoc Baptismi sacramentum esse, diciq; sacramentum fidei, vt per illud infantibus habitus fidei infundatur; & adultorum fides gratia Dei illustretur, formetur, & perficiatur.

Trina item interrogatio, trinaque responsio, quę fit verbo, [Credo, (adhibetur:) vt multiplicem lapsum, (inquit sanctus Ambrosius,) superioris ætatis, absoluat trina confessio. Denique, vt vobis, (inquit idem,) afferatur exemplum, sanctus Apostolus Petrus postea quā in passione Domini lapsus videtur infirmitate conditionis humanę, qui ante negauerat, postea vt illum lapsum aboleret, & solueret, tertio interrogatus à Christo, si Christū amaret, tunc ille dicit: Tu nosti Domine, quia amo te. tertio dixit, vt tertio absolueretur. Si ergo peccatū dimittit pater, sic dimittit filius, sic & Spiritus sanctus.

Interrogatus ter mergitur, in memoriā mortis, & resurrectionis Christi Domini: vt quę intelligat, se cum Christo sepultum resurrecturum esse. Trina

autem mersione, significatur tridua Domini sepultura.

De ceremonijs, quę peractō Baptismo seruantur.

POST Baptismum dicitur litania genibus flexis; vt intelligamus, Baptismi sacramento eum cōmunioni sanctorum adscriptum esse, quorum nomina inuocantur.

Inungitur præterea à Parocho in vertice sacro chrismate, vt intelligat se ab eo die Christo capiti tanquā membrum coniunctum esse, atq; eius corpori insitum, & ea re christianum à Christo, Christum verō à chrismate appellari. Induitur postea baptizatus veste alba, quę vestis, (inquit sanctus Ambrosius) est indicium, quōd baptizatus exuerit inuolucrum peccatorum, & induerit innocentie casta velamina.

Indicat item resurrectionis gloriā, ad quam per Baptismum renascimur. Libertatem christianam, quam hoc sacramento sumus assecuti, erepti de seruitute Diaboli.

Innocentiam, atq; integritatem, quam in omni vita baptizatus seruare debet. Ictitiam internam, & gaudiū spiritus. Sicut enim vestis pulla est signum tristitię, ita candida gaudium indicat.

Traditur demum baptizato in manū cereus ardens. quo cereo significantur tres theologicę virtutes, quę ipsi hoc sacramento infunduntur; fides in lumine, charitas in calore, spes in cerei recta altitudine: quę sursum ascendit; vt spes nostra ad cęlos vsq; excitatur, atq; erigitur. Id præterea, quōd Baptismo nobis sit communicatio lucis, & depulsio tenebrarum: ob eamq; causam Baptismus [sacramētum illuminationis,] & baptizati, ij quidem [illuminati] à patribus dicuntur.

Ex antiquissima catholicę Ecclesię consuetudine, cum præter ministrum, qui Baptismum conficit, alij etiam ad sacram ablutionem adhibeantur, qui patrini, aut compadres vocantur: Parochus de ijs, vt infra animaduertet, ac seruabit.

Non adhiberi sinet ex ijs plures, quā

vnū

Matt. vii.

Joan. vii.

Sess. 24. de
cret. de ref.
matt. cap. 7.

unum tantum, siue virum, siue mulierem, ex iacrorum canonum prescripto; vel ad summum unum, & unam, ut Concilio Tridentino statutum est.

Non tamen simul virum, & uxorem adhibebit. Nec excommunicatos, interdictos, publice criminolos, infamesque; pueros natum minores quatuordecim annis; nec preterea, qui sana mente non sunt; neque eos, qui in Pascha communionem non sumplerint; nec verò monachos, regulares, clericosve seculares sacris initiatos, ad infantem de Baptismo suscipiendum adhiberi sinet. Nec preterea illos, quos putet ignorare symbolum, orationemque Dominicam, salutationem angelicam, rudimenta que fidei christianæ; neque item eos, qui nondum Confirmationis sacramentum susceperint. Eam quoque rationem cohortando habebit, ut ne peregrini, hospites ignoti, & ij denique compadres adhibeantur, quorum domicilium cum longè absit, verisimile non est, consuetudinem inter baptizatum eosque; ita futuram, ut suscepi muneris functionem in eo instruendo prestare possint.

Pramonebit autem accuratè parentes paulò ante Baptismi ministracionem, ut compadres tales deligant, quales eos esse oportet; qui & vitæ exemplis, & christiana disciplina, castisque moribus alios intruere debent. Itaque in hoc delectu, non nobilitatis, aut diuitiarum, non potentie, non auctoritatis, non potestatis, non amicitiæ, non cuiusuis alterius commodi, emolumentive rationem habebunt; sed eos potius seligent, qui filiorum animæ magis consulere, quam qui inopiæ subuenire possint. Compadres, cum in Baptismi ministerio symbolum, & orationem Dominicam dici ritus postulat, vnà secum recitare iubebit.

Non patietur autem eos sacrum attingere chrisma.

Neque item infanti, eiufve parentibus quidquam Baptismi tempore ab eo, eaue donari; neque, ut canone vetitum est, quidquam sibi pecuniæ dari.

Infantem propterea que baptizauerit, supra altare non collocabit: ne inde compadrum muneribus redimatur.

Nec compatri, commatrive linteola ad Baptisimum adhibita, tangenda, aut osculanda exhiberi sinet.

Compadres denique is cum sæpè aliis, præsertim paschali tempore, & in Pentecoste; tum maximè posteaquam Baptisimum ministrauerit, huiusce debiti officij monebit; docebitque eos hac potissimum lege obstrictos esse, ut spirituales filios perpetuò commendatos habeant; ad vitamque Christianam instituant; ac iuxta sancti Augustini sententiam admonere non desistant, ut castitatem custodiant, iustitiam diligant, charitatem teneant; & ante omnia, nisi à parentibus, aut ab alijs instruantur, symbolum, orationemque Dominicam illos doceant: decalogumque etiam, & que sunt prima christianæ religionis rudimenta. Proinde ipse Parochus inibit studiosè certam aliquam rationem perquirendi etiam huius officij, quod compadres verè præstent. Speciatim autem grauibis verbis eos commonefaciet; quorum filios animaduertentur doctrinæ christianæ scholas non frequentare, puerilibus ineptijs, ac vitijs deditos esse, aut in rebus humanis, pura in pascendo grege ita perpetuò occupatos, ut ne festis quidem diebus ad Misfam accedant.

De ijs, que Parochus antequam infans in ecclesiam ad Baptisimum deferatur, curet, ac præmoneat.

Parochus infantem natum in ecclesiam quamprimum, aut omnino, ut in Concilio Prouinciali i. cauetur, ante nonum diem ad Baptisimum suscipiendum deferri curabit.

Tit. de bay.

Idque etiam, cum ob necessitatem domi baptizatus est, ut statæ cæremonie ex ritu ecclesie suppleantur.

Sine vlllo pompæ ornatu, sed simplici amictu eundem deferri, præmonebit; cum candela: quæ, vbi commodè haberi poterit, ceræ albæ erit.

Admonebit etiam de nomine quod infanti imponetur, ut turpe non sit, non obscenum, non ridiculum, non fabulosum, non ethnicum, non falsorum Deorum,